

1882-04-06

þÿ Ÿ Æ µ¹ » Ì ¼ µ ½ · ± À ¬ ½ Ä · Ã¹ Â

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11329>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ἐτησίᾳ προκληρωτῆ, ἐνταῖ, πόλεσι τῆς Κύπρου σελί- νια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνα ἐπὶ τὰ ἑξωτερικῶ φράγκα εἰ- κοσιν.—Εἰδοποιεῖς ἡ διατριβὰι καταχωρίζονται πρὸς ἡμῶν φράγ- κων τὴν γραμμὴν. Ἐγγραφαὶ Κυ- βερνητικὰ ἡ Δημοκρατικὰ πρὸς δύο πέννας τὴν γραμμὴν.— Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται δωρεάν.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντίων τῷ Συντάκτῃ. Γραφείον καὶ Τυπο- γραφείον ΑΛΗΘΕΙΑΣ ὁδὸς Ἀ- γίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56 ἢ Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν ὑποχρεωτικῶ ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς δημοσιεύσιν ἐπ- στελλόμενα, δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐπιστολαὶ μ- ἀπηλλαγμένα ταχυδρομικοῦ τ- λους εἰσὶν ἀπαράδεκται.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Ἐκδότης ἡ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaeologos)

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἐν τῷ ἀριθ. 22 φύλλου τοῦ "Cyprus Herald", εἶχεν ἀναφανῆ πάλιν τὸ ὄνομα Γ. Δημητριάδης καὶ πρὸς τοῦτον μὲν ἀπηντήσαμεν συντόμως ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ ἀπάντησιν, οἷα νομίζομεν ὅτι ἀρμόζει εἰς ἀνθρώπων ὑπογρά- φοντα τὸ ὄνομά του εἰς διατριβὰς γεγραμμένας εἰς γλῶσσαν ἄγνω- στον αὐτῷ ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ ὀπισθεν αὐτοῦ κρυπτόμενος gentleman, καὶ περ φέρων ἐνδύμα θεοσίτου—τὸ ὄνομα Γ. Δημητριάδης—προσπα- δεῖ νὰ ὑποκρίνηται τὸν Ἀγαμέ- μνονα, ὀφείλομεν ἢ τούτῳ μίαν ἀπάντησιν.

Νομίζει ὁ Κύριος οὗτος ὅτι ἀποδεικνύει ἡμᾶς ἀντιφάσκοντας, διότι ἐν μὲν τῷ 60 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας" ὠνομάσαμεν αὐτὸν προδό- την, ὡς λέγει, ἐν τῷ 62 ἀριθ. ὑπερέθη ὡς ἀζᾶς τοῦ Ταβῆ ἢ Ἰτα- ρεῖ. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν αὐ- τῷ ὅτι προδότης ἢ ἀζᾶς τοῦ Ἰτα- ρεῖ κατὰ τὸν Φεβρουάριον, ἀφοῦ εἶ- χον δώσῃ τὴν παραίτησιν των πάν- τες οἱ Κύπριοι ἀζᾶδες τῶν Ἰταρεῖ ἢ τῶν Δημορχείων, δὲν εἶναι οὐ- δόλωσ ἀσυμβίβαστος ἰδέα. Σιαχυο- λογήσας δὲ ἢ ἐκ τῆς ἐν τῷ 63 ἀ- ριθ. ἀνταποκρίσεως ἡμῶν τὴν λέ- ξιν ἀζᾶς καὶ ἐκ τῆς ἀλλοθιογρα- φίας τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου του, νομίζει μὲ τὰ σωστὰ του ὅτι, ἀποδεικνύει ἡλίον φαεινότερον τὴν μὲν "Ἀληθειαν" ἀντιφάσκου- σαν, τὸν δὲ Δημητριάδην τοῦ ἀρμο- διωτάτην προσωπικότητα, ἣν δύ- ναται ἂν ἀντιτάξῃ κατ' ὅλου τοῦ Ἐλ- ληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου, παραπλανομένην κατὰ τῆς ἐνθρο- νισθείσης παρ' ἡμῖν στρατιωτικῆς Διοικήσεως.

Ἄλλ' ἐπιρροεῖσάν ἡμῖν ὁ εὐγε- νῆς τῶν ἐπιστᾶν του Δημητριάδου συντάκτης νὰ παρατηρήσωμεν αὐ- τῷ 1) ὅτι ἀνθρώπος δημοσιεύων

τὰς ἰδέας, ἅς ἐμπνέει αὐτῷ τὸ προ- σωπικὸν του συμφέρον, τὸ ἀντι- στρατεύομενον εἰς τὰ συμφέροντα παντὸς Κυπρίου, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐνὸς δυσυχοῦς Κυπρίου, ὅστις οὐ- μόνον τὰ ἀγγλιστὶ γεγραμμένα δὲν ἐννοεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐν τῷ "Ἀληθείᾳ" ἑλληνιστὶ, δὲν δικαιούται πολὺ, φρο- νοῦμεν, νὰ ὁμιλῇ περὶ εὐπρε- πείας. 2) ὅτι δὲν τῷ ἠρμηνεύθη- σαν καλῶς τὰ πράγματα διότι μό- να τὰ ἐν τῷ 60 ἀριθμῷ τοῦ ἡμετέ- ρου φύλλου ἐγράφησαν ὑφ' ἡμῶν τὰ ἐν τῷ 62 ἔφερον ὑπογραφὴν "εἰς τῶν συνδρομητῶν," τὰ δὲ ἐν τῷ 63 "Φιλαλήθης τις".

Οὐδόλωσ δ' ἐννοοῦμεν τὸν λό- γον, δι' ὃν ἡ Σύνταξις τοῦ συνα- δέλφου "Cyprus Herald" ὑπέθεσεν ὅτι ἀκολουθοῦμεν ἐντελῶς ἀντίθε- τον ὁδὸν τῆς ἰδικῆς τῆς διότι ἐν τῷ ἐκείνῃ, ὡς κοινῶς πιεστέται, τὰ ἐπιστελλόμενα αὐτῷ μακρόθεν δη- μοσιεύει ὡς ἰδικάτης, ὑποθέτει ὅτι ἡμεῖς παραχωροῦμεν τὰ ἡμέτερα εἰς "Φιλαλήθης ἢ Συνδρομητῆς" ἢ "Κυ- πριακὰ ἑλλ. ρόπαλα" ἢ Μόντε- Χρίστους ἢ κ.λ.π." Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἐπειδὴ ὁ συντάκτης τὰς διατρι- βὰς τοῦ Δημητριάδου ἐξέδωκεν ἀντιφάσκοντα αὐτῷ νὰ ὑπευθύνῃ ἢ μὴ τὰ δημοσιευθέντα ἐν τοῖς ἀ- ριθμοῖς 62 ἢ 63 τῆς "Ἀληθείας" ἐπιρροεῖσάν ἡμῖν τὴν προσπαθεῖν- τὰ τοῦ ὑπευθύνου του συντάκτου ὡς ἢ τὰ τοῦ θεματοῦ τῆς διατρι- βῆς του, θὰ ἐπιτρέψωμεν ἡμῖν οἱ ἀναγνώσται, ἐκπέλομεν, νὰ ζητήσω- μεν διασαφήσει τινας παρὰ τοῦ εἰρηπεσάτου Ἀγγλου ἢ ἀγγλι- τοῦ, ὃν δικαιούμεθα νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐκδότην τῶν ἐκ Πάφου συναλ- λαγματικῶν, ὃν ὀπισθογράφος εἶ- ναι ὁ ἀκλειὸς Δημητριάδης.

Ἐν τῷ 62 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας" ἠρώτα ὁ "Συνδρομητῆς" ἡμῶν: "Δι- ατί, ἐν τῷ ὁ Χασάν ἐλεῖται Ὁμῆρ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ Δημη- τριάδου ἐκακούργει καὶ ὅλα τὰ

ἔτη τῆς ζωῆς του, δὲν τὸν κα- τεδίωξεν ἢ θανατοζομένη παρ' αὐ- τοῦ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη ἐπὶ τὰ 3 συμπληρωθέντα ἔτη τῆς κατοχῆς ἀλλὰ μόνον τώρα ὅτε ἐφόνευσε τὸν φρεναπατήσαντα τὴν σύζυ- γόν του; μήπως διότι πρὶν ἐκα- κούργει ἐπὶ Χριστιανῶν;" Ὁ gentle- man ἔμαθε παρὰ τοῦ ὑπευθύνου του συντάκτου ἢ ἔγραψεν εἰς κα- λῆν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὅτι, ὁ μὲν πατήρ τοῦ Χασάν Ὁμῆρ ἀγᾶς δὲν ἐπλήρωσε ποτε δεκατίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Χασάν ἐκακούργει ἀτιμωρητὶ ἐφ' ἑσθῆν ἡσῆν ἢ το ἐν τῷ ζωῆ ὁ σὺν- γενῆς του Κύπριος πασᾶς (τότε ὁ Χασάν θὰ ἦτο καὶ 10—15 ἐ- τῶν). Ὁ δὲ "Συνδρομητῆς" ἡμῶν ἀνέφερε πραγματικὸν ἢ πρόσφα- τὸν γεγονὸς, τὸ τοῦ Ταχίρη ἐκ Μαλιᾶς, "ὅστις ἐπὶ τῆς αὐτηρᾶς ἢ ἀμερολήπτου(;) ἀγγλ. διοι- κήσεως ἐφ' ὅσον μὲν ἔζη ὁ θεὸς του Πεκρῆ ἐφένθη, καὶ ἡς Λεμησ- σοῦ, ἐν τῷ ἔζη ἐκ κλοπῶν ἢ ἐξεβή- λου χριστιανικᾶς ἐκκλησίας σκαν- δαλωδέστατα, εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φέρηται πρὸς αὐτὸν ἢ ἀγγλ. δι- οικήσεις ὡς πρὸς gentleman, ὅταν δ' ἀπέθανεν ὁ θεὸς του, τὸν ἐ- φόνευσαν ὡς κύναν ἐν τῷ ὁδῷ μό- νον διότι ἠθέλησε νὰ πλησιάσῃ ὁ Σουλταῖνα πόρνη ἐν ὄσῃ, κατ' ἣν ἡμεῖς τὰ κληρονομία τῆς" ὁ δὲ δυσ- χυρισμὸς δὲ οὗτος ἀπετελεῖ σοβα- ρὰν κατηγορίαν κατὰ τῆς θανατο- ζομένης διοικήσεως διατί ὁ ἐνδι- αφέρωνος συνήγορος δὲν ἀνήρε- σε τὸ γεγονός; ὁ δὲ "Φιλαλήθης" ἔγραψεν ἐν τῷ 63 ἀριθ. τῆς "Ἀ- ληθείας". Καλῶς γνωρίζω τὸν Γ. Δημητριάδην εἶναι ἀμαθῆ. Οὐ μόνον ὁδὸν λέξεις δὲν δύνανται νὰ συναρμολογήσῃ, οὐ μόνον τὸ ἴδι- ον ὀνοματεπώνυμον δὲν δύνανται ἀ- πλάττωσιν τὰ γράψῃ, ἀλλ' οὐδὲ κα- θάρως τοτυπωμένης λέξεις ἀλλὰ ὡς ἂν ἀναγνώσῃ πῶς οὖν οὐ- τὸς εἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκῶς;

οὐχ οὗτος ἐστὶ τὸ ἀμαθῆς Γιαγκοῦ- δι; πῶς ἀκούομεν αὐτὸν ἢ γρά- φοντα ξένη διαλέκτῳ;" Οἱ δυσχυ- ρισμοὶ οὗτοι ἐλαττοῦσι πολὺ, πι- σεύομεν, τὴν ἀξίαν ἐνὸς ἀνταπο- κριτοῦ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος· δια- τί δὲν τὰ διέψευσε; μήπως δὲν τῷ τὰ ἀνέγνωσεν ὁ ἀναγνὸς αὐτῆς τὸν κῶνον;

Συγγνώμην ἀκόμη, φίλοι ἀνα- γνώσται, νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Δημη- τριάδην ἢ ἄλλο τι γραφὲν ἐν τῷ "Ἀληθείᾳ". Ἐκ τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ ἀριθμῷ (60) ἐτέθη τῷ δυσυχεῖ τοῦ τῷ ἢ ἐξῆς ἀπορία πρὸς λέξιν: "ἐν τῷ πληρεξουσίῳ γράμματι, ὅπερ ἔφερον ὁ Ἀγ. Πάφου εἰς Λευκωσί- αν, ἐφέρετο ἢ τὸ ὄνομα Γ. Δημη- τριάδης ἐνετέλετο δὲ διὰ τοῦ ἐγ- γράφου ἐκείνου ὁ Π. Μητροπολί- της Πάφου νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῆς νῆ- σου "ὅπως ἐπέλθῃ βελτίωσις τις τῆς καχεκτικῆς καταστάσεως τῆς ὁσημέραι εἰς τὸ χεῖρον προβαίνουσης πρὸς Ἐλά- θην τῆς Κύπρου." Ἐν δὲ τῷ "Cyprus Herald" ὀλίγῳ βραδύτε- ρον ἐγράφοντο πανηγυρικοὶ διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῆς Κύπρου ἢ διεκισοῦτο οὐδὲν ἦγον ἢ ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ ἤνεγκαν τὸν χρυσοῦν αἰῶ- ναὶ ἐννοεῖται ὁ γράφων εὐκαρῶν νὰ ὑπευθύνῃ τοῖς συμπατριώταις του τοὺς φρονεῖς τοῦ Σουλτανοῦ ἢ τοὺς ἐξοριστὰς τοῦ Ἀρσιεῖδου ἢ Θεμιστοκλέους ταῦτα δὲ ἔφερον ὑ- πογραφὴν ὁμοίως Γ. Δημητριάδης. Δὲν ἔλυσε λοιπὸν τὴν ἀπορίαν ἢ μῶν ἐὰν ἦτο ὁ ἴδιος Γ. Δημητριά- δης ἢ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ἢ εἰς ὅποιαν τῶν δύο περιπτώσεων ἔ- πρεπε νὰ τὸν θεωρήσωμεν ὡς ἀ- ληθῆ λέγοντα.

Καὶ ἡ ὀλίγον βραδέως ἐπέλθου- σα, ὁμολογουμένως, ἀπάντησις του εἰς τὸν "Φιλαλήθην", ὅστις διέβεβα- λεν ὅτι τὸ Γιαγκοῦδι τοῦτο, ὅταν ὄλος ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς πᾶ-

λεων ή χωρίων της Κύπρου ξερη
ξε φωνήν διά την άνευ ούδεμιās
νομικης ανάγκης ύβριν της βωικ.
Άμμοχώστου [ως άπεφήνατο ή αν
τός ο Δόρυος Σαλιςβουρή) κατά
της εθνικης ήμων θηησκείας εν τῷ
προσώπῳ τῶν δύο ιερέων, έλεγε
τρογγύλῳ ἰῶ σόματι "έγώ τὸ συμ
φρον μου κυτάζω ή μου είναι ή
διάφορον άν έκοψαν τὰ γενεα
τῶν παπάδων," δέν περιποιεί πολ
λήν τιμήν ούδὲ καν εἰς τήν σιοί
κησην, ήν ενρίσκει εν νηφέ
ρον να θυμιάζῃ διότι υπενδυ
μίξει εἰς αντιπαραβολήν τί έκα
μνον πρό 50—100 οί Γενίτσαροι
εἰς τούς Ἀρχιερεῖς!

Ἄλλὰ, δυστυχῆς άνθρωπε, ύταν
σοι μετέφρασεν ο κηδεμών σοι
τήν ιδέαν ταύτην (έναν λαμβάνῃ
τόν κόπον να σοι μεταφράζῃ καν
τάς διατριβάς, ὑφ' ας ζέτεις τήν
υπογραφήν σου), δέν ενεθυμήθης
να τῷ εἶπης ότι ή άγγλική κατο
χή συνέβη εἰς τὰ 1878 ὅποτε μό
λις εἶχεν επιστρέψῃ ο βουλετι
της της Κύπρου εκ Κ)πόλεως ή
ὅτι ενρον οί Ἀγγλοι ελθόντες τό
σον φιλελεύθερον δημοτικόν νό
μον ὡσε τον κατήργησαν ὡς μη
συμβιβαζόμενον με στρατιωτικὴν
διοίκησιν; νομίζεις λοιπόν, ότι εξ
υπηρετεῖς τήν άγγλικήν διοίκη
σιν τοῦ 1878 αντιπαραβάλλον αυ
τήν πρός τήν γενιτσαρικὴν τοῦ
1821; Ἄλλ' άρκείτωσαν ταῦτα.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΑΝΑΚΑΙ
ΝΙΣΙΣ.

Ἡ προσεχής εἰσοδος ή τῶν λει
τουργῶν της δικαιοσύνης εἰς τὸ
νέον εν Λεμησσῷ κυβερνητικόν οί
κημα, πιθανόν να εγκαινίση εἰς
τήν νήσον ήμων νέον σύστημα πο
λιτείας ή να γαλθανίση τήν εν
ταῦθα κυβερνητικὴν μηχανήν οὔ
τω δὲ καταλιπόντων ήμων ὀπίσω
τόν παλαιόν άνδρωπον, μετα τῆς
ἀρᾶς αὐτοῦ ή ενδυσαμένων τὸν
νέον, μετα παρηρησίας να προσ
αχθῶμεν ενώπιον τοῦ κόσμου ενά
φαινόμεθα ότι τουλάχιστον δέν ά
πέχομεν πολὺ μακρὰν της ἐπαχῆς
εν ή ζῶμεν. Ἄλλως εν ή Σαλα
σία αὐτοῦ τουλάχιστον αυρα δέν
φανῆ άρωγὸς πρός ζωογόνησιν
αὐτῶν ή δέν κατορθῶθῃ ὡσε εν
τῷ νέῳ οἰκῆματι να εγκαινίσω
μεν νέαν ἐποχὴν ή νέον σύστημα
πολιτείας, Οἱμοι!

Ἡ φαινόμενη αὐτῆ ανακαίνισις
έσεται εικτροτάτη φενάκη ενώπι
ον τῶν ισχυρῶν τοῦ ημετέρου κό
σμου, ή του λοιπιῦ αἱ δίκαιαι ή
παιτήσεις της νήσου ασυνδῶως θα
δάπτωνται υπό τήν φαινόμενην
ταύτην πρόδον τῶν αρχόντων ή
μῶν ή ἴσως ἴσως αὐται αἱ κραυ
γαί ή αἱ θλίψεις θέλουσιν εκλη
φθῆ έωλοι ή αναρμόδιοι τῷ ἐποχῇ
αὐτῶν πρός δὲ τούς παρα τὸν Τά

μεσιν θέλουσι ή οὔτοι πάλιν κραυ
γάσει καθ' ήμῶν "Ἀφετε αὐτούς
οἱ γὰρ οἶδασι τί αἰτούσι."

Τί δέον λοιπόν γενέσθαι; Ἐάν
ή μετα τὸν κατά πολλοὺς άπαρά
βατον τοῦτον ἄρον τοῦ εφετεινοῦ
Ἀπριλίου, εν ή μετα τῶν ὑπ' αυ
τῶν τῶν εν τοῖς πράγμασι προδη
λωθεῖσιν ήμῖν ἐποχὴν δέν φανῆ
ἐναρξίς της ἐπὶ τὰ κρείττω ποδου
μένης μεταβολῆς, εν ή αὔθις ο
μυστικὸς πόλεμος τῶν κατά τοῦ τό
που ὑπαλλήλων εξακολουθήσῃ ή
οὔτω διασρέφῃται τὸ δίκαιον ήμων
ενώπιον τῶν εν Λονδίῳ, ποία ή
μῖν μένει ἐλπίς; Ἐπὶ Τουρκοκρα
τίας αἱ φωναί ήμων τουλάχιστον έ
φθανον ἀντηχοῦσαι παρά τὰς ὀ
χθᾶς τοῦ Βοσπόρου. Νῦν ὅμως
καταπνίγονται ή πολλακίς τόσον
ἀλλοιοῦνται ὡσε παρα τὸν Τάμε
σιν φαίνονται οἰονεί άποτελοῦσαι
ενάρεσαν μουσικὴν. Ὅπόσον λοι
πόν λυμαίνεται ήμᾶς ή κατάσσις
αὐτῆ τοῦ τόπου! Ὅπόσον ἀμήχα
ρον ζέσιν παρουσιάζει ήμῖν ή προ
κειμένη διαστροφή! Ἀναμφρόιως
τὸ ἀπερίσκεπτον τοῦτο πείσμα, ή
ἀδικαιολόγητος αὐτῆ διαγωγή θα
περιαγάγῃ μετα καιρὸν τὸν λαόν
εἰς ἀμήχανον ζέσιν ή ἀντὶ τοῦ εκ
φράζειν λόγους χαρᾶς ή δείγμα
τα ενγνωμοσύνης, να κινήται εἰς
παράσσις πάθους ή ἀπεχθῆσας.
Οὔτω δὲ ενσαιμισχετοῦντες ήμεις
μὲν κατά της ημετέρας τύχης ή ά
φιέντες κραυγᾶς ἐπὶ κραυγῶν ή
θλίψεις ἐπὶ θλίψεων, εκείνοι δὲ
τέμνοντες τεχνηέντως τὸ σύμματις
διαδόσεως τοῦ ήχου τούτου, ζᾶτ
τον ή βράδιον ὀψόμεθα άτυχῶς τήν
πραγματοποίησιν της εἰρημένης ή
μῶν προρρήσεως. Ἰσως αν, εἰπὼν
τις ήμῖν, ότι οἱ λόγοι ήμων οὔτοι
εἰσὶν ἀπλαῖ εἰκοτολογίαι, ενρί
σκῃται κάπως εν τῷ δικαίῳ του.
"Οχι. Ἡμεῖς ὅπως ή αν ὡμεν εἶ
τε ενήθεις, ὡς εἶπον τινὲς, εἶτε δου
λοπάροικα ὄντα εν τῇ μεγάλῃ γαύ
τη νήσῳ της Μεσογείου, μετα χα
ρᾶς προσηρηθῆμεν εἰς τήν Βρεττα
νικὴν γῆν ή ἤδη άποτελοῦμεν μέ
ρος της Ἀγγλικῆς βασιλείας. Ὑ
πό τήν αἰγίδα λοιπόν ή τὸ κρά
τος τοιαύτης εξηγεμισμένης ισχύ
ος ὄντες έχομεν άδικον εν πολ
λαπλασιάζομεν τὰς δικαίας ήμων
ἀξιώσεις ή αἰτήσωμεν ανθρωπιώ
τερον εἶον ή εκείνον ὃν εἴχομεν
υπό τήν Τουρκίαν; Δέν πρέπει οἱ
προϊστάμενοι ήμῶν ή άδικῶν ή
μᾶς, εἰς πρός τούτο, καθίτι ή φυ
σικόν ήμων καθήκον ενεταῦθα να
παιτήσωμεν ή πουθενάδεν υπάρχει
έλληνικὴ ψυχή να μη αἰσθάνηται
ὡς Ἐφιάλτην τὸ θάρρος της αναξιο
πρεπειας. Ὁ χαρακτήρ ήμων εἶνε
σοιοῦτος και εἶνε σῶμα ἀμετάβλη
τον εν άπάσαις ταῖς γενεαῖς ήμων.
Ἐάν δὲ τινες άγνοοῦντες ή και
ἀμειδωποῦντες μη εκτιμῶντες δὲ
τὰ φυσικὰ ήμων πάσα πλεονε
κτῆματα βούλωνται εἰς να ὄκα
γάωσιν ήμᾶς εἰς ὑποδεετέραν
βαθμίδα, έσεται τούτο αντικρυς
μεταιοπονία και εντικοκίτευσις ά
πρεπῆς κατά της φύσεως ήμων
και σύμπαντος τοῦ Ἑλλ. έθνους.
Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐκ Βαρωσιῶν γράφουσιν ήμῖν
ὅτι τὰ της άκριδος δέν βαίνουσι κα
λῶς, διότι οἱ διορισθέντες μεμούρη
δες άμμοιροῦσι της πρὸς καταστρο
φήν της άκριδος άπαταυμένης τέ
χνης και ικανότητος πολλοὶ τούτων
άγνοοῦσι και πῶς πρέπει να τεθῶσι
τὰ πρός σύλληψιν άκριδῶν πανία.
Ἡ άκρις εν τοῖς μέρεσιν εκείνοις,
γράφει ήμῖν ο ημετέρος ανταποκρι
της, εἶναι πολυαριθμοτέρα παρ' ὀ
σπν ενόμιζον, τὰ δὲ λήια και τὰ
δένδρα διατρέχουσι τὸν της κατα
στροφῆς κίνδυνον εν ή ἐργασίαι,
προστίθῃσιν, ενετίθετο εἰς μεμούρι
δας χωρικούς εἰδήμονας και ἐργα
τικούς, ή της άκριδος καταστροφή
δέν θα έχώλαιεν, ὡς νῦν. Ἡ Α.
Ἐξ. ο Μ. Ἀρμοστής μετα της συ
ζύγου του και πολυαριθμου συνοδεί
ας ἐπεσκέφθη τήν 17 λήγοντος τήν
Ἀμμόχωστον, μετα διήμερον δ' αυ
τάθι διαμονήν ἀπῆλθεν εἰς καρπά
σιον.

«Ἡ Ἀλήθεια» τήν εβδομάδα ταύ
την ενεκα της Ἱερότητος τῶν ήμε
ρῶν εκδίδεται πρό τοῦ Σαββάτου.

Ἡ Αυτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ
Τράπεζα κατέσχευ άπαντας τούς
αἰνους και τὰ λοιπὰ πράγματα τοῦ
πτωχεύσαντος οἴκου τῶν εν Λονδί
ῳ Ἀδελφῶν Warrε οῦ κλάδος πρό
τινος εἶχε συσταθῆ και εν Κύπρῳ
υπό τήν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κόρτη.
Ἡ Τράπεζα κατέγραψεν άπαντα
τὰ εν ταῖς ἀποθήκαις Λεμησσῶ
και τῶν χωρίων ενρισκάμενα, ανη
κοντα τέως εἰς τὸν πρῶτον οἶκον.

Κατ' αυτὰς εἴχομεν άρθῶνους
βροχᾶς, αἰτινες, ὡς πληροφοροῦμε
θα, εγένοντο καθ' άπασαν τήν νῆ
σον. Τὸ διαμέρισμα ήμων εξασφα
λίζεται διά τούτων, τὰ μέγιστα
δ' ὠφελεῖται εξ αὐτῶν και ή Με
σαορια.

Ἄπαντα τὰ εκ ξένων λιμένων
προερχόμενα πλοία ὀφείλουσι, κα
τὰ τελευταίαν διαταγήν της εν
ταῦθα αρχῆς, να φέρωσιν ἐπιτεθε
ωρημένην τήν υγειονομικὴν των πι
στοποίησιν παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν
Προξενίων, αν υπάρχωσι τοιαῦτα.
εν τοῖς μέρεσιν ὀδεν αναχωροῦσιν,
άλλως δέν θέλει διδοσθαι αὐτοῖς ὑ
πό τῶν εν Κύπρῳ υγειονομικῶν άρ
χῶν άδεια ελευθεροκοινωνίας εκτός
δεδικαιολογημένης αἰτίας.

Ἡ πλάγιος, ή λεύκη μένει,
Ἄλλ' εἶναι δένδρα ρωμαλία
Τῆς χάριτος ή πεπρωμένη
Εἶναι να ἀποθῆκαῃ νέα.
[Α. Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.]
Τῆν ῥωμαίαν της παρελθούσης Κυριακῆς

[21 Μ. οτίου] εκ τοῦ μῖσου γονίω, ή
ελευσί, οἰκείων ή φίλων ή παγερά τοῦ δι
αίου χείρ ανήρπασε τὸν μόλις εἰκοσι ή
εἰς Μαῖους ἰδιότα εἰελτιν νῆον

ΝΙΚΟΚΑΗ Μ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ
εἰς ἀφῆτον πέθος κατευθίσασα οὐχί μό
νον τοῦ φιλοσόφου αυταυτοῦ εἰς τούς
φιλάτους αδελφούς ή οἰκείους, αλλά εν
τήν χερσίαν άπασαν τῶν ὀμηλικῶν, φ λων
και γινω ήμων τοῦ μακαρίτου. Ὁ οὔτω προ
φως ανήρπαγῆς από τινος εκειτο μεταῦ
ζῆως και θανάτου, διότι νόσος βροτολοι
γος και άπατία κατέρωγεν αυτόν ὡς
σκώλης ανθρωπὸν δενδρύλλιον. Μοιραῖων
πεπρωμένων τὸν διαυγάζοντα άσπερισμοι
γλυκυτάτου έαρος άπεσκότισε και άγασῆ
της και θαλλούσης νεότητος τὸν ενθαλή
λειμῶνα αἰσίου μέλλοντος αἴφνης άπεσέρη
σεν. Ὁ ήλιος τῶν ήμερῶν Σαν εἶδυ, φίλτα
τε ΝΙΚΟΚΛΕΙΣ, μεταῦ θελήτων εναι
νῆς νεότητος ή εν λέσῳ γλυκυτάτων ἰπτι
δων! Ἡ νεότης Σου ήν σκία, ήτις δικόπη
ὅπως εν άγῶν κόπτεται μαραινόμενος ὑπ'
άγροικου χερῶς ο ενώδης ἰακινθῶς ὅπως
τὸ νέφος, τὸ εν εανῶ ὑποκρύπτων τὸν χρυ
σολαμπῆ ήλιον διαλύεται ὑπὸ τῶν ακτίων
αὐτοῦ, οὔτως αἱ μοῖραι δικόψαν τὸ νημα
της θαλερᾶς νεότητός Σου και οὔτω πρὶν
ή επισφραγίσῃ τὰς προσδοκίας τῶν φι
λῶντων Σε προφως ανηρπάγῃς.

Ὁ προσφιλες ή πολύκλαυτος ΝΙΚΟ
ΚΛΗΣ, ὅτι πρὸ τεσσάρων εἰτῶν ή ἑπα ἄ
σασις εναινετο εν Θεσσ λία, ὑπ' ευγεῖους
πρὸς τήν ελευθερίαν έρωτος διακαιόμενος,
έγκαταλιπὼν ή μαθήματα ή γινῶν περι
ποιήσεις ή οἰκείων ή φίλων αναστροφᾶς,
λάδρα μετ' άλλων ὀμηλικῶν ενκατέλιπε
τήν πατρίδα του ή ἀπῆλθεν εἰς Ἑλλάδα
ὑποσᾶς κατά τὸν μακρὸν ή κοπῶδη εντός
πλοιαρίου πλῶν μνρίας κακῶσις ή στε
ρήσεις ὅπως προενεγκῆ ή οὔτος τὸ αἶμα
του ελοκαύτωμα ὑπὲρ της ελευθερίας μι
χομένων αδελφῶν της επαναστάσεως ὅμως
ληθάσης ενεσεν τῶν γινῶσῶν αἰτίων, μη δυ
νηθείς να πληρωθῇ της ευγενῆ αὐτοῦ ενι
θυμίας, επανέκαμψε λυπούμενος εἰς τήν
πατρίδα του καρδοκίεν ὀμοίαν τινα πε
ρίπτωσιν ή δὲ έέρυσεν ὅτε ενδὲς σύμμας
ο έλλημισμός επαρασσετο, έθελονταί δὲ
παίτοθεν ανέρριον εἰς Ἑλλάδα, ο ευγενῆς
ΝΙΚΟΚΛΗΣ ήκτωρ διαφυγῶν τήν προ
σοχήν τῶν εναυτοῦ γονίων επέβη άτμοκλί
ου ετοιμῶ πρός άπόπλοιν, ήτοιμον ή ἰ
γαλλόμενος ὅτι επέστη περίσσις ὅπως
πληρ θῆ ο μυχιαίτατος τῶν πάθων του
άλλ' ή άτυχῆς εἰς τούτο φίλος της οἰ
κωγενίας του εἰδὼς τὸ επισφαλές της υ
γείας του ή γινῶσκων τὸν άπελιτισμόν ή
τὰ δάκρυα, εἰς ἄ θά εδυσθίετο ή οἰκογέ
νειά του, εἰδοποίησεν αυτήν, ήτις μετα
πολλῶν κόπων ή βίας κατέρωθε να τὸν
άποσπᾶσῃ τοῦ χρυσοῦ ὀνέρου καθ' ήμᾶ
κριβῶς ετιμῆν τὰ άγμῶλοισιν ενέσται τήν
άγκυραν ὅπως άποπλίσῃ. Ἐκτοτε ή λύ
πη ή τὸ πένθος κατεβιβρωσκον τὸν σφρι
γῶντα ΝΙΚΟΚΑΗ, ὅτις τοῦ λοιποῦ
εθεῖρε τὸν βίον αυτό τούτο άρχῶν. Ἐπῆλ
θε ελος ήν Λεμησσῶ φεραά εκείνη πλῆμ
μυρά ή ο άλλῶς επαραδόθη εν τῇ τελέ
σει τῆς ζωῆς της εν ΝΙΚΟΚΛΗΣ φαινομενος
εἰσώρησεν εἰς τὰ πρῶτα κώματα άλλων
τούς κινδυνεύοντας! Ἄλλ' οἱμοι! ο υπὲρ
της σωτηρίας άλλων μοχθήσασ' ή καμῶν
επένεργο άπολεσθῆναι της υγείας του, οὔ
σινδῶς προσβλήθεισας ὡς εκ της εν τῇ
παγερῇ ὑδατι διαμονῆς, ήρῆμα και κατά
μικρὸν ήγετο ο κρῆμα γαθῶς νεανίας πρός
τὸν τάφον, ὑπὸ της επαρατόου δειγῆσῶν ε
πὶ της επαναντίου ελίνης κατατρογόμε
νος. άπαράχως διέβλεπε τὸν απειλούμε
νον θάνατον, επ' οὔτω, επένε λυπούμε
νος εἰμῆ διότι δέν ήμῶν να πληρωθῇ τὸν
δικαίον αυτόν πόθον με της Ἑλλάδος δὲ
τὸ θέο ὄνομα εἰς τὰ χεῖλη μετῆν του
ψευδοῦς τούτου κόσμου, κοροσῆσας ήρῆ
νους ὅπως αυτοῦ καταλιπὼν!
Ἐλεφρον εἰη Σοι τὸ χῶμα, ὡ αγαθῆ
ΝΙΚΟΚΛΕΙΣ, εκ τῶν αυραίων δὲ εκεί
νων χωρῶν, πρὸς ας διέπτη ή ενζυγισάτη,

σάφως μετά των ὀθωμανῶν παρίδρων (ὅσις δὲ χοραττεῖται εἰς τοιαύτας ὑποδέσεις) ἀνεσκήσασκεν ἡν κεφαλὴν ἐπιτακτικῶς καὶ ἄς ᾤληθῶσι, λέγει, νὰ πληρώσουν οἱ μασκαράδες [...] διότι αὐτοὶ οἱ ἔμπάτες ἐστὶ κακοκέφαλοι εἶναι, μουζεβίριδες, ψεύσται, νὰ τὰ πωλήσουν νὰ πληρώσουν τὸ δόσιμον τὸ βασιλικόν. Ἡ συζήτησις διήρκεσεν ἰκανὴν ὥραν, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς κ. Ἀριστείδης μόνος ἐναντίον τριῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ νικήσῃ, ὅτε ὁ Διερχμπεύς τοῦ Δασβῆ εἰδοποίησε τὸν ὕπιδιοι κτην, εἰπὼν αὐτῷ τὰ καθέκαστα, οὗτος δὲ δικαίως ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀριστείδου καὶ ἰδοὺ προθεσίμῃ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἔμπάτας, καὶ ἔλαβον τὰ καλαπαλί κλα τὰ οὐς ὅπισθα. Ἐμμεν δὲ ὁ κ. Γιώργος λυπημένος διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὰ ξίλινα ἀμέσως τὸ βασιλικόν δόσιμον τῆς ἀγαπητῆς του Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην Κυβέρνησιν ομοίως ἠγάπα διότι εἶναι πολὺ καλὸς ἄνθρωπος αὐτός. Ἀλλοίμονοι! ὁ θεὸς πλέον νὰ γείνη ἔλεως καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκαλοῦν τὰς ὁρθὰς ἰδέας τοῦ συναδέλφου του.

Οἱ χωρικοὶ εἰδοποιήθησαν νὰ ἐκλέξωσι συμβούλους τοῦ Ἰταρὲ καθὼς ἔμαθον 12 τὸν ἀριθ. 6 Ἑλλῆνας καὶ 6 Ὀθωμανοὺς μὴ σὰς φανῆ μέγας ἀριθμὸς μία δοῦξίνα διότι δὲν θὰ γείνωσι ὅλοι σύμβουλοι πετέω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ διαλέξῃ σὺν κνυφῆ καρύδια τοὺς 6 τοὺς ὅποιους θὰ ρίψῃ ἔξω, καὶ γνωρίζει ἐκείνη ποίους θὰ ἀφῆσῃ, τρεῖς καὶ τρεῖς. Ἐλέγετε εἶναι ἰσότης πλείον, τὸ ἡμῶν ὀθωμανοὶ καὶ τὸ ἄλλο ἡμῶν Χριστιανοί ἢ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι ἀξία λόγου. 30 τοῖς 100. Ὡς μανθῶν ὅμως καὶ πολλὰ χωρία ἐψήφισαν μόνον Χριστιανούς, ἀλλ' ἀρά γε θὰ γείνωσι δεσφαὶ αἱ ψήφοι των; θὰ ἴδωμεν.

Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι ἡ ἐν Λονδίνῳ Σ.β. Κυβέρνησις εἰδήλωσεν ἐπισήμως περὶ προσεχοῦς ἐγκαθιδρύσεως Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἄλλων μεταρρυθμίσεων συμφώνως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀκούσματι τούτῳ ἡ κόσμος εἰδὼ ἀγάλλεται καὶ ἐγνωμονεῖ ἀπὸ καρδίας πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ Κυβέρνησιν.

Π. Κ.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λεμησσοῦ 11]23 Μαρτίου 1882.

Κόρια Δυνατῆτα πρὸς Ἀληθείας

Οἱ μέγιστοι ἢ ἀσπουδότεροι τῆς εὐτυχίας εἰς τῆς φιλίας ἡμῶν πατρίδος ἐχθροὶ, αἱ ἀκρίδες, ἐφάνησαν ἤδη πρὸς μῆκος οἱ δὲ ἀρμόδιοι πρὸ ἐβδομάδων ἤδη, ὡς ἐπληροφορήθη, ἀντεπεξήγαγον κατὰ τοῦ θανάσιμου τούτου ἐχθροῦ ἀνάλογον στρατιὰν ὑπὸ ἐμπείρους καὶ συνεπῆς στρατηγούς. Ἀπὸ καρδίας ἐυχόμεθα τοῖς χαμαιῶσι καὶ συνετοῖς τούτοις ἀκρίδομάχοις τελείαν κατὰ τοῦ ρηθέντος ἐχθροῦ νίκην, ἐνδοξοκατ' αὐτοῦ θριάμβον καὶ δάφνης στέφανον, ὡς δέωνται ἐπιτυχίαν, ἢ οὐκ ἐξ αὐτοῦ, καθεύδων τὸ τοῦ Σαῖτ. Πασῆ, τρέπαιον.

Τὸ ἀπὸ τούτῃ σταθερὸν τῆς Κύπρου ταμίον εἶναι, νομίζομεν, ἤδη πλούσιον, διότι ἀπακτὰς εἰς δυνάμει τῆς περὶ καταστροφῆς

ἀκρίδος ἐπιταγῆς τοῦ 1881 ἐπιβληθέντες ἴσθροι, εἰσπραχθήσαν σχεδὸν ὀλοτελῶς διότι καὶ οἱ πτωχότεροι τῶν χωρικῶν τὰ βαρῦ πρόστιμον φοβούμενοι, ἔτρεξαν ἄνω, ἔτρεξαν κάτω, ἐδανείσθησαν, προὔποτιθέμενα προϊόντα προσέπωλησαν, ἐνὶ λόγῳ τὴν γῆν πηγῆν, κατὰ τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον, ποιήσαντες, ἀπέτισαν αὐτούς. Ὡς οὐδέις λόγος ὑπερδορομῆσεως ὑπάρχει. Ἐνωθεῖται ὅμως ὅτι πλουσιώτεροι θὰ ἦτο τὸ ταμίον, ἀσφαιότερα τὰ πρὸς καταστροφὴν ἀκρίδος (μῆσα καὶ β.βαιωτέρα ἢ ταύτης καταστροφῆ, ἢ ἡ Κυβέρνησις ἢ αἱ ποτε ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ἡμῶν μεριμνῶσες) ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος ἢ διὰ τοῦ αὐτοῦ πῆχως δὲ οὐ ἐμίτρησε καὶ ἔκοψεν ἡμῖν τοῖς ὑπηκόοις, ἐμίτρει καὶ ἔκοπτε καὶ δι' ἑαυτὴν ἐν ὑποκάμισον ἐξηγοῦμαι σαφέστερον.

Ἄν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. ἡμῶν Ἀρμοστής ὅτε προὔνοιε μέσα περὶ καταστροφῆς ἀκρίδος, καθὼς ἐσυλλογίσθη καὶ ἐνομοθέτησεν ὅτι ὁ Κύπριος ὡς μὴ γεωργὸς πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, διότι ταύτης καταστροφῆσις, ἐξασφαλίζεται κατὰ μέγα μέρος ἢ τῆς νήσου γεωργία, ὡς δὲ ποιμὴν πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς, διότι ταύτης καταστροφῆσις, σώζονται οἱ χόρτοι, τούτων δὲ σωζομένων σώζονται καὶ τὰ τούτου πρόβατα ἐκ τῆς ἐκ τοῦ θανάτου πείνης, ὡς δ' ἐμπορὸς πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς, διότι ταύτης καταστροφῆσις, θὰ ἐτυχεῖται καὶ ἡ ἀκμασίη ἢ γεωργία, ταύτης δ' ἐτυχεῖται σούσης καὶ ἀκμασούσης, θὰ συνεντυχήσῃ καὶ θὰ συνακμασῇ καὶ τὸ εὐπόριον, ὡς δὲ κύριος οἰκίας πρέπει νὰ συνδράμῃ διὰ τί, οὐκ οἶδα, ἢ ἐν γένει, ἢ καθὼς, ἔκαμεν ὁ λαὸς τοὺς συλλογισμοὺς ἢ διὰ νόμου ἐπίβαλε συνδρομὰς πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, ἐσυλλογίζετο ἢ τούτο, ὅτι πάσης ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος προκύψουσης ὠφελείας τὸ ἐν δέκατον ἀνήκει τῇ Κυβερνήσει ἢ ἐνομοθετεῖ ὅτι ἢ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ συνεισέλθῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς ἀνάλογόν τι πολλοστὸν τῆς κατ' ἔτος εἰσπραττομένης δεκάτης ἢ ἀνάλογόν τι πολλοστὸν τοῦ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν κατ' ἔτος εἰσπραττομένου κτηματικοῦ φόρου, ἢ ἢ τούτο, λέγω, ἐσυλλογίζετο ἢ ἐνομοθετεῖ ἢ Α. φιλοδικαιοῦντος ὁ Μ. ἢ μὴν Ἀρ. ὡς ἦν δυνατὸν γυνάδα ὑπὸ πάσης φιλοδικαίου τῆς φιλοφροσύνης Κυβερνήσεως, τότε τὸ ἐπὶ καταστροφῆς ἀκρίδος συσταθῆν Κυπριακὸν ταμίον θὰ ἦτο, ἢ πανταλαμζάνω, κατὰ πολὺ πλουσιώτερον, ἢ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς εἰς κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα ἢ ἢ πείσεις τῶν πτωχικῶν ἡμῶν θαλασσιῶν κατὰ πολὺ ἐλαφρότερα, ἀλλὰ δυστυχῶς τῆς δικαιοσύνης ἀνδραγαθίας τὰς τῶν νομοθετῶν ἢ πολιτικῶν ἡμῶν ἀρχόντων διανοίας, μακρὰν ἔτι ἀπὸ τῶν οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοῦ ἐκ τῶν πρῶτων δὲν ἀνεμίνωμεν ἀπαιτοδοξοῦντες εἶδομεν, οὐδὲ ὀψόμεθα αὐτούς, ἐπ' ὅσοντα παρ' ἡμῖν διέπονται ὡς διέπονται τοῖς αὐτοῦχοις λαίπρον ἐπιτετραμένους τῆς τοῦ ἐξέλου ἢ πρῶτους ζωοφίου καταστροφῆς ἐναπόκειται, ἢν διὰ τῆς ἰδίας δραστηριότητος τῆς ἢ ἀνταπαρήσεως, ἀπακαλιώσῃται.

τὸ μέγα κενὸν ἢ ἄς μὴ ζητήσῃ ὁ γούναρης ἀπὸ τῶν ἀλοπῶν κ' ἡ ἀλωπὸν ἀπὸ τῶν γούναρη δὲν θέλει ἄς μὴ κατασπαταλῶσι δηλονότι τὰς λίρας ἡμῶν εἰς ἀγορὰς πασσάλων ἢ ἄλλων ἀνευ μειοδοτήσεως, ἐναντίον ρητῶν ὑποσχέσεων, πρὸς εἰσῆσιν ζίνωνδα λατῶν ἢ τὸ ἔλαιον αὐτῶν μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μας.

X.

ΑΙΝΙΓΜΑ 15

Ἄν θελῃς εἶμαι ἐμψυχον τέκνον τῆς Ἀρεβίας. Τὸ ὄνομά μου ἄψυχον ἀνευ τριπῆς καὶ μίας

Σημαίνει ἐν τι εἶδος Μὴ διὰ τῆς ραφίδος Περῶν, πλὴν εἰς τὰ πλοία Χρήσιμον κ' εἰς ἰσία,

Καὶ μὲ τὸ πρῶτον πρόσχε ποτὶ μὴ με συγχίλῃς Διὰ νὰ δείξῃς τῆς Γραφῆς ὅτι ρητὰ γνωρίζεις Τὴν κεφαλὴν ἢ τράχηλον ἢ ὅμως ἀφαιρέσεις Εἰς τὸ Αἰγαῖον πείλαγος νῆσον τινὰ θὰ θέσης Ἄλλ' ἂν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἀκόμη ἀποβάλλῃς Τὴν σημασίαν ἢ αὐτῆς πάλιν θὰ μεταβάλλῃς. Συνδίδω δύο χωριστὰς νανίδας ἀπ' ἄλλῃ λων Καὶ τὸν θεῖον κρητῶ ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον.

Ἀλ. Ξανδρεία.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΛΟΓΙΖΟΥ

16

Ἐπὶ τῆς κόρης - κόρη πλὴν δὲν εἶμαι ἤδη πλέον. Ἐπὶ τῆς μητρός - μητὴρ πλὴν ἀνευ συζῆτος εἶμαι, Ἐκ νυμφευμένων δ' ἔγειναν τὰ τέκνα μου γονίων Γυνὴ δὲν εἶμαι πάντοτε, ἢ εἰς τὸν κῆπον κείμαι, Ἐν αὐτῷ χρώματι λευκοῦ κ' ἰσώδες ἢν δὲ τῆς, Τὴν κεφαλὴν, ἢ τὸν λαίον τολίσῃς, θὰ μὲ κάμῃς Θεὸν τινὰ βοάειδα, τοῦ Κρόνον θυγατέριον εἶμαι, Τὸ μέγιστον ζηλότου, τοῦ Ἀρεῖος ὑπέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ.

Ruy Silva.

Εἰδοποιήσεις. ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα Ἑλληνικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Λεψίᾳ τῆς Γερμανίας κατὰ δεκαπενθημερίαν μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων ἢ ἐπὶ ὀρθίον χάρτου. Συνδρομὴ ἔτησις εἰ κασάφραγκα δύο. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῆ ἐν Λεμησσοῦ κ. Π. Παπαδάκη.

Τὰ ἀξιόλογον τούτο περιοδικὸν συνιστᾷ μεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, διότι ἐκτός τῆς ἄλλης σπουδαίας ἔλης, ἢν ἐκάστετε δημισιεῖται, περιέχει ἢ εἰκόνας διαφόρων τοποθεσιῶν τῆς Κύπρου.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τοὺς κατοικοὺς Λεμησσοῦ ὅτι ἔφερα ἰκανὴν ποσότητα ὑποδημάτων διαφόρων εἰδῶν δι' ἄνδρας, γυναῖκας ἢ παιδία, πωλῶ δὲ ταῦτα εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς, ὡς θέλουσιν ἰδεῖ ὅσοι με τιμῶσιν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Κάρταλη κατὰστημα, ἐνθα γίνονται ἢ αἱ δημοπρασίαι.

Ἐν Λεμησσοῦ τῇ 11]23 Μαρτίου 82. ΜΕΧΕΜΕΤ ΣΑΧ.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ

Ἐπειδὴ μανθάνομεν ὅτι ἐκυκλοφόρησαν συναλλαγὰτα ἐκδόσεως Κατῆ Πέτρου καὶ ἀδελφῶν ὡς ἀνταποκριτῶν τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλοκυπριακῆς Τραπεζῆς (ἀνυπαρχούσης ἐπιωνυμίας) εἰς διαταγὴν τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ καὶ ὠπισθογραφημένα παρ' αὐτοῦ εἰς διαταγὴν ἄλλων, τὸ Δημαρχεῖον τούτο εἰδωρῆσεν ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ δημόσιον ὅτι τοιαῦτα γραμματῆα εἶνε ὅλως ψευδῆ καὶ πλαστογραφημένα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκυρα, καθότι τὸ Δημαρχεῖον τούτο δὲν ἐνήργησε τοιαύτας συναλλαγὰς ἐπὶ συναλλαγματῶν.

Λεμησσοῦ 3]15 Μαρτίου 1882.

Ὁ Δήμαρχος ΧΡ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΑΛΒΙΟΝ.

Διευθυνόμενον ὑπὸ κ. Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῇ κιομήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρικῶν θέσει τῆς πόλεως ἢ ἀγορᾶς, ἐν ῥίσκει ὀπροσπρόχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα ἢ καλῶς κατασκευασμένα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῷ δεκτοὶ ἢ συνδρομηταὶ μετὰ τὸν ἡμέραν.

Τίμαι συγκαταβατικαί, ὡς ἡρησίαι ἄριστε. Ἐν Λεμησσοῦ τῇ 4]16 Φεβρουαρίου 82.

ALBION HOTEL

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel situated in the most central place of the town and market, the corner will find great attendance, cleanliness and well prepared and delicate dishes.

In the upper story of the building there are bed-rooms and subscribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

Limasol 4]16 February 1882.